Välittäminen – kaunein sana maailmassa?

Välittäminen on sitä, että pidän ihmistä tai asiaa tärkeänä. Välittäminen on lisäksi huolenpitoa ja aktiivista toimintaa. Välinpitämättömyys merkitsee sitä, että ihminen tai asia on minulle yhdentekevä – ei merkitse minulle mitään.

Jokaisen meistä tulisi silloin tällöin kysyä itseltään, mitkä asiat ovat tärkeitä, mistä välittää. Suomalaiseen kulttuuriin on perinteisesti kuulunut välittäminen ja kaveria ei jätetä -mentaliteetti. Tämän ajattelutavan toivoisi nousevan uudelleen arvoonsa. Toisaalta on syytä kysyä, keitä ovat kaverit, joita ei jätetä? Ovatko ne ystäviä ja sukulaisia, vai voisivatko kavereita olla kaikki lähimmäiset – tutut sekä tuntemattomat?

Voisiko välittäminen olla sitä, että autetaan toinen toistamme huomatessamme avun tarvetta? Välittäminen on myös pieniä tekoja: hymyilemistä vastaantulevalle, oven aukaisemista kädet täynnä kulkevalle tai naapurin tervehtimistä.

Hyvässä yhteiskunnassa pidetään kaikista huolta, ketään ei jätetä oman onnensa nojaan vaikeissa elämäntilanteissa.

Muistiliitossa on jo usean vuoden ajan nostettu esille välittämisen merkitys hyvän yhteiskunnan tunnuspiirteenä. Hyvässä yhteiskunnassa pidetään kaikista huolta, eikä ketään jätetä oman onnensa nojaan vaikeissa elämäntilanteissa. Muistiliitto on muistisairautta sairastavien ja heidän omaistensa edunvalvontajärjestö. Tässä tehtävässä se haluaa puolustaa muistisairautta sairastavien inhimillisiä, sosiaalisia ja juridisia oikeuksia. Muistisairaus ei tarkoita sitä, että nämä oikeudet mitätöityisivät. Tänä syksynä on eduskunnan käsittelyyn tulossa niin sanottu itsemääräämisoikeuslaki, jossa otetaan kantaa myös näihin asioihin.

Välittäminen ja yhteisöllisyys kytkeytyvät läheisesti toisiinsa. Välittämisen teeman alla Muistiliitto on tänä vuonna erityisesti halunnut korostaa sitä, että kulttuuri ja taide kuuluvat kaikille – muistisairautta sairastavillekin.

Kulttuurin ja taiteen avulla voidaan ilmaista tunteita, kokea mielihyvää, herätellä muistoja, kokea yhteisöllisyyttä ja osallistua. Muistiyhdistykset ovat vuoden aikana järjestäneet – ja järjestävät edelleen – lukuisia erilaisia kulttuuri- ja taidetapahtumia, joissa kaikki osallistujat ovat voineet yhteisöllisesti nauttia kulttuurin voimaannuttavasta vaikutuksesta.

Esko-Pekka Tiitisellä on kaunis runo välittämisestä. Sen myötä toivottelen yhteisöllistä syksyä! Pidetään huolta itsestämme ja toinen toisistamme!

”Joka ei välitä pienemmästä,
ei välitä suuremmastakaan,
joka ei katso lasta ja vanhusta silmiin,
ei katso ollenkaan,
joka näkee naapurin,
näkee kauemmaksikin,
joka tuntee kaupungin kodikseen,
tuntee muutakin.”

MERJA MÄKISALO-ROPPONEN
Muistiliiton hallituksen puheenjohtaja